

ΣΕ ΜΙΑ ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΗ ΚΟΡΗ

Ἐκείνη π' ἔλαμπε μακριὰ
Σὰν τὸ χρυσὸ φεγγάρι
Κι ἄξαφνα μιῶρη συγνεφιά
Τῆς σκέπασε τὴ χάρη·

Καί νιν ποὺ πλήγωσε βαθιά
Τοῦ χάρου τὸ δρεπάνι
Κ' ἐξήτησε στὴν ξενιτιά
Στὸν πόνο της βοτάνι·

Ἄν τοῦ νησιοῦ ποὺ πάτησε
Τὶς δισσερὲς ῥαχοῦλες
Καὶ τὶς πλαγιὰς π' ἀγνάντισε
Καὶ ἀψηλὲς κορφοῦλες,

Τὶς ἡσχυμένους λαγκυδιὰς,
Τὰ δροσερὰ λειβάδια,
Τὶς ὀλοπράσινες ἐρμιές,
Τ' ἀνθοσπαρμένα σιῖδια·

Ἄν τοῦ πελάγου οἱ χρωματιές,
Οἱ βράχοι, ἡ ἀμμονδιά του,
Οἱ ταπεινὲς ἀκρογιαλιές,
Ἡ ῥοδαλὴ ὀχτιά του·

Τῆς λίμνης ἡ γλυκεῖα θωριά,
Τὰ ἡμερὰ νερά της,
Ἡ ἀνθισμένη λυγαριά,
Τὸ χόρτο, ἡ καλαμιὰ της·

Ἡ ἀνοιξη ἡ παντοτεινή,
Τὸ μυρωμένο ἀγέρι,
Στὴ λύπη της τὴ μακρινή
Ἡμπόρεσε νὰ φέρῃ

Αἶγλη ζωή, πνοή, χαρά,
Καὶ βάλαμο νὰ χύσῃ
Στὴν πληγωμένη της καρδιά
Καὶ νὰ τὴν ἀναστήσῃ·

Ἄν ξαναγύρῃ στὸ νησί
Κατάσπρῳ περιστέρῳ
Κ' ἡ συντροφιά της ἄν' χρυσή
Καὶ τῆς καρδιάς της ταίρι,—

Ἀπ' τὸ χωριό μας νὰ διαβῇ
Πάλε νὰ τὴν ἴδοῦμε
Κι' αὐτὴν τὴ νέα της ζωὴ
Ὅλοι νὰ εὐχρηθοῦμε.

ΣΠΥΡΟΣ ΠΕΡΟΥΔΗΣ

Ο "ΝΟΥΜΑΣ,"

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΕΡΙΑΚΗ

Διευθυντής: Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Συντάκτης: Ν. Α. ΠΟΡΙΩΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΟΜΟΣ ΙΠΠΟΚΡΑΤΗ, Ἀρ. 11, ΑΘΗΝΑ

Συντρομὴ χροιάτικη: Γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ γιὰ τὴν Κρήτη δρ. 10. Γιὰ τὸ ἐξωτερικὸ φρ. χρ. 12 1/2.—Γιὰ τὶς ἐπαρχίες δεχόμεστε καὶ τρίμηνες συντρομὲς (3 δρ. τὴν τριμηνία).—Κανένας δὲ γράφεται συντρομητὴς ἢ δὲ στέλνει μπροστά τὴ συντρομὴ του.

20 λεπτά τὸ φύλλο, 20.—Τὰ περασμένα φύλλα πουλιῶνται στὸ γραφεῖο μας στὴ διπλὴ τιμῇ.

Βρίσκεται στὴν Ἀθήνα σ' ὅλα τὰ κιάσκια, καὶ στίς ἐπαρχίες στὰ Πραχτορεῖα τῶν Ἑφημερίδων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

ΠΡΟΚΡΙΜΑΤΙΚΗ—ΝΑΪ Η ΟΧΙ— ΑΓΝΟΙ ΚΑΙ ΑΜΩΜΟΙ — Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ — Η ΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΗ—Ο ΠΟΛΥΤΙΜΟΣ ΚΑΙΡΟΣ.

ΝΑ τὴν ποῦμε — πῶς νὰ τὴν ποῦμε τὴ μακαρίτισσα *Διπλὴ Βουλὴ*; **Ἄς** τὴν ποῦμε *Προκριματικὴ Ἑθνοσυνέλευση*, γιὰ νὰ μεταχειριστοῦμε τὸν καθιερωμένο ὄρο στοὺς ἀθλητικοὺς ἀγῶνες.

Στὶς περασμένες ἐκλογὰς ὁ λαὸς δὲν εἰξερε ποιούς νὰ στείλει μέσα. Πῆρε ἀπὸ τὸ σωρὸ ὅσους νόμιζε καλοὺς καὶ τοὺς ἔστειλε νάγωνιστοῦνε. Ἀγωνιστήκανε καὶ τοὺς εἶδε. Καὶ τώρα πιά στίς ἐρχόμενες ἐκλογὰς θὰ ξέρει ὁ λαὸς ποιοὶ ἀπ' ὅλους αὐτοὺς ἀξίζουν νὰ ξαναμποῦνε στὴ *Βουλὴ* καὶ νάγωνιστοῦνε.

Ἔτσι, πᾶσι κανεὶς νὰ παραδεχτεῖ πῶς εἴταν ἀπαράιτητὴ ἡ μακαρίτισσα *Βουλὴ*, πῶς ἔπρεπε δηλ. νάρθεῖ καθὼς ἤρθε, πῶς ἔπρεπε νὰ διαλυθεῖ καθὼς διαλύθηκε, γιὰ νὰ φανοῦνε οἱ ἀληθινοὶ καὶ ἄξιοι ἀγωνιστὲς γιὰ τοὺς καθαντὸ ἀγῶνες καὶ νὰ μείνουν οἱ ἄλλοι, οἱ ἀτζαμήδες, γι' ἀπλοὶ θεατὲς.

Εἴπαν, καὶ πολὺ σωστά, πῶς στίς 8 τοῦ περασμένου Τριμητῆ ἡ *ἐτυμνηγορία* τοῦ λαοῦ εἴταν *ἀρνητικὴ*. Δηλ. ὁ λαὸς χτέπησε ὅσο μπόρεσε τὰ παλιὰ κόμματα, χωρὶς ὅμως νὰ δεῖξῃ μὲ τὴν ἐκλογὴ του καὶ τί θέλει. Νά, τώρα μὲ τὶς καινούριες ἐκλογὰς ποὺ θὰν τοῦ δοθεῖ κάπιο θετικὸ εῖδημα καὶ θάχει νὰ δώσει ὁρισμένη πιά ἀπόκρισι. Θέλει τὸ Βενιζέλο ποῦρεται μὲ ἀνορθωτικὸ πρόγραμμα καὶ τάξει πῶς θὰ ζητήσει μὲ κάθε μέσο νῦν τὸ ἐφαρμοσεῖ. ἢ δὲν τὸν θέλει;

Στὸ χέρι του εἶναι νὰ πεῖ τὸ *Ναὶ* ἢ τὸ *Ὁχι*. Μὰ πρέπει νάναί πλατὺ τὸ *Ναὶ* του ἢ πλατὺ τὸ *Ὁχι* του. Πρέπει τὸ Φιλελεύτερο κόμμα νάρθῃ μὲ γρη, μὲ ἀντάταχτη πλειονοψηφία, ἢ γερὰ νὰ πέσει. Γιατὶ ἡ τελευταία ἐκλογὴ μὲ τὸ νὰ μοιρασθεῖ τὸ ἀποτέλεσμά της σὲ χίλια κόμματα καὶ κομματάκια, μεταμόρφωσε τὴ *Βουλὴ* σὲ σωστή Βαβυλωνία.